

การศึกษาผลของการใช้การ์ตูนเรื่องในการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

The effect of Using Comic Strips to Improve grade 10 Students' Ability in Writing Narrative Texts

รชยา คงภักดี¹ ธนาวิทย์ ไชยสุข² และ กันตภณ สำแดงเดช³
Rachaya Thongphak¹, Thanawit Chaiyasuk², and Kantapon Samdaengdej³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้การ์ตูนเรื่องในการสอนการเขียนเล่าเรื่อง และเพื่อศึกษาเจตคติของการเรียนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่องเป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จำนวน 30 คน ที่กำลังเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ31202) ซึ่งได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัด และแบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 36.2 และหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 72.53 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในแต่ละด้านในการเขียนเล่าเรื่องหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนี้ 1) ด้านการเขียนบทนำ นักเรียนสามารถบรรยายตัวละครจากและเวลาได้มากขึ้น และชัดเจนขึ้น มีการใช้คำนามหรือคำนามให้การเริ่มเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านสนใจ 2) ด้านการใช้ความสอดคล้องและลำดับเวลา นักเรียนมีการใช้คำลำดับเวลามากขึ้น และใช้คำเชื่อมที่หลากหลายมากขึ้น 3) ด้านการใช้ภาษา นักเรียนสามารถใช้กาลอดีต (Past Tense) ได้ถูกต้องมากขึ้น 4) ด้านการใช้คำศัพท์ นักเรียนสามารถใช้ได้ถูกต้องมากขึ้น 5) ด้านการสรุป นักเรียนเขียนสรุปได้ดี สรุปได้ว่าประสิทธิภาพในการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนหลังการเรียนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่องสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการวิจัยพบว่าหลังจากเรียนด้วยการ์ตูนเรื่องแล้ว ทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเขียนเล่าเรื่องอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.49)

คำสำคัญ : การเขียนเล่าเรื่อง, การ์ตูนเรื่อง

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³ อาจารย์ ดร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate whether using comic strips in teaching narrative writing helps students improve their writing ability and their learning attitudes. The sample were 30 students who took English Writing-Reading (E31202) in the second semester of the academic year 2014 at Satree Chaiyaphum 2 school. The instruments were the pretest, posttest, lesson plans, worksheets and attitude test. The data were analyzed statistically in the form of t-test, standard deviation and arithmetic mean.

The findings of this study showed that the average scores of students on pre-test was 36.2 % and post-test was 75.53 %. According to the results, it could be explained as the following: 1) students described more effective characters and setting. Most of them used quotes and question in beginning of story 2) students used adverb of time and conjunctions correctly after they learnt with comic strips 3) students used Past tense in describing the situations in the past more correctly 4) students used various vocabularies in narrating 5) students summarized the story better. As the result, the effectiveness of narrative writing after using comic strips was significantly higher than before teaching at level 0.05 of significance. Moreover, the findings showed students had good attitudes towards learning with comic strips. The average score was 4.56 and the standard deviation was 0.49.

Keywords : Narrative writing, Comic strip

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญมากในประเทศไทยและยังเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วโลก กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาโดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมสมกับวัยของผู้เรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 139)

การเขียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และให้เป็นหลักฐานการอ้างอิงได้ นอกจากนี้การเขียนยังสามารถใช้เพื่อการสื่อสารได้หลายโอกาสและเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆกัน เช่น ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารทางสังคม เพื่อประกอบอาชีพและเพื่อการศึกษา (ญาดา คุ้มแก้ว, 2547: 13) Smith (1976: 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า “ด้วยการเขียนเท่านั้นการติดต่อกับโลกภายนอกจึงทำได้ แต่ถึงแม้ว่าการเขียนเป็นทักษะภาษาที่จำเป็นในการเรียนระดับสูงแต่จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะส่างสารจะพัฒนาได้ช้ากว่าทักษะอื่น (สุภานิชินวงศ์, 2543) เมื่อจากการเขียนเป็นทักษะที่ยกทั้งในเรื่องของการลำดับความคิดและการถ่ายทอด

ออกแบบมาให้ผู้อ่านได้เข้าใจ (Richards and Renandya 2006 : 173) จะต้องใช้ความรู้ในด้านต่างๆ มาใช้ในการเขียนไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ที่ต้องรู้คำศัพท์มากๆ ถึงจะสามารถเขียนได้ดี และยังรวมถึงการใช้สำนวนภาษาเพื่อสื่อความคิดของผู้เขียนออกแบบ (วีไลพร รัตนสุวรรณ, 2530 : 62) นอกจากนั้นทักษะการเขียนยังเป็นทักษะสับซับซ้อนมากที่สุด จึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างจึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถเขียนได้ถูกต้อง และสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนให้ดียิ่งขึ้น (วนิดา เพ็ญกิจกัญจน์ ม.ป.ป.) นอกจากนี้การเขียนยังเป็นทักษะที่ต่างจากทักษะการพูด กล่าวคือมนุษย์สามารถเรียนรู้การพูดได้เองโดยธรรมชาติจากภาษาที่อยู่รอบตัวเรา แต่การเขียนเป็นทักษะที่จะต้องมีการสอนเพื่อที่จะถ่ายทอดคำพูดเป็นภาษาเขียนเพื่อสื่อสารการเขียนจึงเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญในวัฒนธรรมของมนุษย์ (Leech, Deuchar และ Hoogenraad, 2006)

จากการเรียนการสอนที่ผ่านมาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ่าน-เขียน) ที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงข้อความได้ถูกต้องตามหลักการอ่านและเขียนเพื่อให้ข้อมูล แนะนำตนของและสามารถเขียนเรียงความได้นั้นพบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนของนักเรียน ยังไม่เป็นที่น่าพอใจผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์สภาพปัญหาซึ่งได้ผลดังนี้ 1) นักเรียนเขียนบทนำไม่ดึงดูดผู้อ่าน และส่วนใหญ่ไม่มีการเกริ่นนำว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน 2) นักเรียนไม่สามารถใช้คำเชื่อมประโยคเพื่อให้เรื่องที่เขียนมีความสัมพันธ์กันได้ จัดลำดับเหตุการณ์ไม่ถูกต้อง 3) นักเรียนใช้กาลเวลา (Tenses) ผิด 4) นักเรียนสะกดคำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและใช้คำศัพท์ไม่หลากหลาย 5) นักเรียนไม่สามารถสรุปเรื่องที่เขียนได้ หรือสรุปได้ไม่ชัดเจนและผู้เรียนขาดจินตนาการในการเขียน เนื่องจากนักเรียนมองว่าเป็นทักษะที่ยากและส่งผลมาถึงเจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดีอทำให้นักเรียนไม่ชอบเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงวิธีการสอนเดิมๆ ซึ่งสอนเพียงโครงสร้างในการเขียนแล้วให้นักเรียนฝึกเขียนตาม ทำให้ผู้เรียนขาด

แรงจูงใจ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาวิธีแก้ไขจากงานวิจัยต่างๆ จึงเลือกใช้การตูนเรื่องเป็นสื่อในการสอน (Wright 2003) การ์ตูนเรื่องถูกนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนมาแล้วหลายทศวรรษ เนื่องจากผู้เรียนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ด้วยลักษณะของการ์ตูนเรื่องนั้นน่าสนใจ มีเนื้อหาที่ติดกันสามารถดึงดูดใจผู้อ่านหรือผู้เรียนได้ (Gonzalez-Espada 2003) การ์ตูนเรื่องช่วยกระตุ้น หรือเร้าความสนใจของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ศึกษาได้เร็วขึ้น เพราะการ์ตูนเรื่องเป็นตอนสั้นๆ นอกจากนี้การ์ตูนเรื่องยังช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เพราะการ์ตูนมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

ด้วยเหตุผลนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง (comic strip) ในการสอนเพาะกายการ์ตูนเรื่อง (comic strip) มีลักษณะเป็นการ์ตูนตอนสั้นๆ ไม่กีรроб ไม่ยาวจนทำให้ผู้เรียนไม่อยากอ่าน และการ์ตูนเรื่อง (comic strip) มีลักษณะการใช้ภาษา รวมถึงลำดับการดำเนินเรื่อง สอดคล้องกับการเขียนเล่าเรื่องอีกด้วย (Davis, 1997) นอกจากนี้การ์ตูนเรื่อง (comic strip) ยังเป็นสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนจำแนกความคิดและใช้ภาษาอย่างระมัดระวัง (Wright, 1983 : 42). และยังเป็นสื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้เป็นอย่างดี Djiwandono (1999:73) and Brown (2004 : 226-228)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้การ์ตูนเรื่องในการสอนการเขียนเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2

2. เพื่อตรวจสอบหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2

3. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่องเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ที่เรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน 031202 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 50 คน

- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 30 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกการตูนเรื่องจากความสนใจของผู้เรียน โดยได้สอบถามและทำการลงคะแนนเสียงภายในห้อง ว่าผู้เรียนสนใจอ่านการ์ตูนเรื่องประเภทใด

3. การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาในการทดลอง รวม 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 12 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้การสอนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน รวมใช้เวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่องก่อนและหลังเรียน ด้วยข้อสอบอัดนัยการเขียนเล่าเรื่อง และ (3) แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อวิธีการสอนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ทดสอบความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จำนวน 30 คน ก่อนการเรียนการสอนด้วยข้อสอบ Pre-test จากนั้นนำกระดาษคำตอบมาตรวจและบันทึกคะแนน

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นการเรียนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง

ขั้นที่ 3 เมื่อผู้วิจัยสอนจนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง (Post-test) แล้วนำกระดาษคำตอบให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจ ซึ่งก่อนทำการตรวจนั้น ได้มีการประชุม ศึกษาเกณฑ์ในการเขียนเล่าเรื่องเรียบร้อยแล้ว โดยผู้ตรวจ ได้แก่ ครุภัณฑ์สารภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จำนวน 3 ท่านรวมผู้วิจัยด้วย

ขั้นที่ 4 ให้นักเรียนทำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการสอนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้การ์ตูนเรื่อง โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สรุปจากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียนและหลังเรียน และคะแนนจากแบบวัดเจตคติของนักเรียนต่อวิธีการสอนการเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้การ์ตูนเรื่อง (comic strip) ซึ่งสรุปผลได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 36.2 และหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 72.53 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ความสามารถในแต่ละด้านในการเขียนเล่าเรื่องหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยเรียงจากสูงสุดตามลำดับ ดังนี้

1.1 ด้านการใช้ความสอดคล้องและลำดับเวลา นักเรียนมีคะแนนความสามารถการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 24.66 และหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 68.66 เพิ่มขึ้นร้อยละ 44 อธิบายได้ว่า ก่อนเรียน นักเรียนใช้คำลำดับเวลาไม่ถูกต้อง และบางคันไม่ใช่คำเชื่อมในการเขียน แต่หลังเรียนมีการใช้คำ

ลำดับเวลามากขึ้น และใช้คำเชื่อมที่หลากหลายมากขึ้น ทำให้เรื่องดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง

1.2 ด้านการเขียนบทนำ นักเรียนมีคะแนนความสามารถการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 44.6 และหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 82 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 37.4 อธิบายได้ว่า ก่อนเรียน นักเรียนเขียน อธิบายตัวละคร ฉากร และเวลาที่เกิดขึ้นได้เพียงคนละ 1-2 ประโยค ทำให้การเล่าเรื่องในบทนำ ไม่ชัดเจนและ นำเข้าสู่เนื้อเรื่องได้ยาก หลังเรียนนักเรียนสามารถ บรรยายตัวละคร ฉากรและเวลาได้มากขึ้น และชัดเจน ขึ้น ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพว่าเรื่องนี้ เกิดขึ้นที่ไหน เมื่อไหร่ และตัวละครคือใครบ้าง

1.3 ด้านการใช้ภาษา นักเรียน มีคะแนนความสามารถการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 28.66 และหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 62.66 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 34 อธิบายได้ว่า ก่อนเรียน นักเรียนใช้ กาลเวลา (Tense) ผิด โดยส่วนใหญ่ใช้ Present Simple Tense มาเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต หลังเรียน นักเรียนสามารถใช้ได้ถูกต้องมากขึ้น

1.4 ด้านการสรุป นักเรียนมีคะแนน ความสามารถการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 38 และหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 70.66 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 32.66 อธิบายได้ว่า ก่อนเรียนนักเรียนยังเขียนสรุปไม่ ได้ดีเท่าที่ควร ทำให้เรื่องยังไม่สมบูรณ์ หลังเรียน นักเรียนเขียนสรุปได้ดีขึ้น มีการแก้ปม เฉลยปัญหาที่ เกิดในเนื้อเรื่องได้มากขึ้น

1.5 ด้านการใช้คำศัพท์ นักเรียนมี คะแนนความสามารถการเขียนเล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยร้อยละ 44 และหลังเรียน เฉลี่ยร้อยละ 72 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 28 อธิบายได้ว่า ก่อนเรียน พบร่วม นักเรียนเขียนคำผิดค่อนข้างมาก หลังเรียน มีการตรวจ สอบและรอบคอบในการเขียนมากขึ้น ทำให้นักเรียน สามารถคำถูกเพิ่มขึ้นจากเดิม

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนการเขียนเล่า เรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง โดยภาพรวมมีเจตคติต่อการ เขียนเล่าเรื่องอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน เล่าเรื่องของนักเรียนโดยใช้การ์ตูนเรื่อง (comic strip) เป็นสื่อ ก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาเจตคติของ นักเรียนที่มีต่อการสอนเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูน เรื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้แยกอภิปรายผลเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. การศึกษาผลการพัฒนาทักษะการเขียน เล่าเรื่องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียน เล่าเรื่องก่อนเรียน เฉลี่ยได้ร้อยละ 36.2 แสดงให้เห็น ว่า นักเรียนยังขาดความรู้พื้นฐานด้านการเขียนเล่าเรื่อง เมื่อถูกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนเล่าเรื่องใน รายวิชา ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ภาคเรียนที่ 1 นักเรียน จึงควรได้รับการพัฒนา และเนื่องจากโรงเรียนสตว์ ชัยภูมิ 2 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ตั้งอยู่ชานเมือง นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ เช่นเดียวกับ นักเรียนจึงเกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจ อีกด้วย จึงส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการเขียนเล่า เรื่อง แต่หลังจากนักเรียนได้รับวิธีการสอนการเขียนเล่า เรื่อง โดยใช้การ์ตูนเรื่อง (comic strip) ซึ่งเป็นสื่อที่ นักเรียนคุ้นเคยเป็นอย่างดี และพบในตามแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และอินเตอร์เน็ต ทำให้นักเรียนเกิด ความสนใจและเข้าใจบทเรียนได้ง่าย กล้าแสดงความ คิดเห็น มีจินตนาการ และเรียนรู้อย่างสนุกสนาน สามารถเขียนเล่าเรื่องได้ดีในขณะปฏิบัติภาระงาน มีผลงานปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมจนทำให้สามารถ พัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องให้ดีขึ้นได้

2. นักเรียนได้รับการสอนการเขียนเล่า เรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง (comic strip) ใน การสอน มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนเล่าเรื่องสูงกว่า ก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย สาเหตุ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะ

ประการแรก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง (Comic strip) ในการสอนนั้น จะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Claude Andre Drolet (2010) ที่ได้ศึกษาการใช้การ์ตูนในการพัฒนาทักษะการเขียนและการอ่านของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผลการศึกษาพบว่าการ์ตูนเป็นสื่อการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการเขียนและการอ่านของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

ประการที่สอง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการสอนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่อง (comic strip) ในการสอนมีขั้นตอน กระบวนการและเป้าหมายอย่างชัดเจน ครุจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเอาใจใส่ เน้นความสนุกผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประการที่สาม จากการเขียนเล่าเรื่องของนักเรียน ทำให้พบว่า นักเรียนมีการนำคำสำคัญต่างๆ ที่พบรหัสในการ์ตูนมาใช้ในงานของตนเอง เช่น คำเชื่อมเวลาต่างๆ คำศัพท์ รวมถึงการใช้คำขึ้นต้นของแต่ละกรอบในการ์ตูน นักเรียนได้นำมาใช้ขึ้นต้นในงานเขียนของตนเองบ้าง สรุปได้ว่า การ์ตูนเรื่อง เปรียบเสมือนกรอบโครงสร้างของการเขียนเล่าเรื่อง ที่นักเรียนสามารถนำมายากรความหรือเขียนต่อจากเป็นเรื่องราวได้ และการ์ตูนเรื่องยังส่งเสริมจินตนาการอีกด้วย

3. การศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนการเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้การ์ตูนเรื่อง ในการสอนอยู่ในระดับดีมาก เนื่องจาก นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน บรรยายกาศในการเรียนไม่ตึงเครียด ได้ช่วยเหลืองานกลุ่มและลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง และการ์ตูนเรื่องทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เห็นภาพชัดเจน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีมากต่อกิจกรรมการเรียนการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้การ์ตูนเรื่องในการสอน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การ์ตูนเรื่อง (comic strip) ที่ใช้ควรจะมีการเรียงระดับในการสอนจากง่ายไปยากเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

2. ครุครูรับส่งเสริมกิจกรรมการเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้เทคนิครูปแบบที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเกิดความจำที่คงทนโดยเฉพาะการใช้คำศัพท์ เพราะจากผลการวิจัยนักเรียนยังมีปัญหาในเรื่องการสะกดคำศัพท์และรู้ความหมายดังนั้นครุครูสอนจึงควรหาวิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดความจำและสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ควรใช้เวลาอย่างน้อย 1 ภาคเรียนในการทดลอง เพื่อให้เห็นการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องได้อย่างชัดเจนผู้สอนควรกำหนดหัวข้อที่แตกต่างกันในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อให้เห็นการพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่องได้ดีขึ้น

ผู้ตรวจสอบการสอนการเขียนเล่าเรื่องจำนวน 3 ท่าน ควรมีการทดลองตรวจงานเขียนเล่าเรื่องอื่นๆ พร้อมกัน เพื่อเป็นการซักซ้อมความเข้าใจในเกณฑ์การให้คะแนนของผู้ตรวจสอบตระงับหรือไม่ เพื่อให้การตรวจสอบการเขียนเล่าเรื่องมีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการ

ศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จันทร์พิพิพ. แซชัน. (2541). ผลการสอบองค์ประกอบสำคัญของเรื่องเล่าที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเขียนถ้อยความประเทท เรื่องเล่าของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

3 โรงเรียนสารวิทยา. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

สมชาย อบรม. (2539). ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประเทศต่างๆของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

อัจฉรา วงศ์สิงห์. (2529). เทคนิคบริการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัมพวัน หล้าคำ. (2553). การพัฒนาความสามารถการเขียนเล่าเรื่องด้วยกิจกรรมส่งเสริมการพูดเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).

นันทิยา จินามา. (2553). การใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).

ชาญวิทย์ สุริพันธ์. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียน เรื่องเล่าภาษาอังกฤษโดยใช้รูปภาพ ระดับประภาคนีบบัตรวิชาชีพวิทยาลัย การอาชีพวารินชำราบ. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).

Badger, R. & G. White. (2000). A process genre approach to teaching writing. *ELT Journal*, 54(2) , 153-160.

Brown, Dougles. H. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. New York: Longman.

Brown, H.D. (2001). *Teaching by Principles : An Interactive Approach to Language Pedagogy*. Retrieved January 7th 2015. from <http://www.cuhk.edu.hk/ajelt/vol8/rev1.htm>.

Harmer, Jeremy. (2004). *How to Teach Writing*. England. Longman.

Brown, H. D. (2004). *Language Assessment : Principle and Classroom Practices*. New York: Pearson Education.

Franzoni, A. L., & Assar, S. (2009). *Student Learning Styles Adaptation Method Based On Teaching Strategies and Electronic Media*.) Retrieved January 7th 2015. from www.public.intevry.fr/~assar/pdf/ETS_Franzoni-Assar.pdf

Rachmah, R. (2011). *Using Video Clips to Improve Students' Writing Skills of Narrative Texts* (An Experimental Study at the Eleventh Grade Students, Semarang State University).

Widodo, H. P. (2006). *Designing a Genre-Based Lesson Plan for an Academic Writing Course*. Retrieved Dcember, 20th, 2014 , from <http://education.waikato.ac.nz/research/files/etpc/2006v5n3nar2.pdf>.

Harmer, Jeremy. (2004). *How to Teach Writing*. Malaysia. New York : Longman.

Leki, I. (1992). L2 writing : a commentary. *Learning and Instruction*, 10,101-105

Tribble, C. (1996). **Writing**. Oxford : Oxford University Press.

Elbow, P. (1998). **Writing with Power : Techniques for Mastering the Writing Process**. New York : University Press

Cahyono, B.Y. (2009). **Techniques in Teaching EFL Writing**. Malang: State University of Malang Press.

Csabay, N. (2006). **Using Comic Strips in Language Classes**.January 7th 2015, Retrieved from [http://exchanges.state.gov/English teaching/forum/archives-/docs/06-44-1-f.pdf](http://exchanges.state.gov/English%20teaching/forum/archives-/docs/06-44-1-f.pdf).

Hyland, K. (2003). **Second Language Writing**. Cambridge: Cambridge University Press.

Purwanitasari, L. (2010). **Using Comic Strips to Improve the Ability of Students of SMP Negeri 2 Malang in Writing Recount Text**. Malang: State University of Malang.

Raimes, A. (1983). **Techniques in Teaching Writing**. Oxford : University Press.

Sun, C. & Feng, G. (2009). Process Approach to Teaching Writing Applied in Different Teaching Models. **English Language Teaching**, 2(1), 150-155.

Wright, A. (1983). **Visual Materials for Language Teacher (Longman Handbooks for Language Teachers)**. Essex: Longman Group.

Yang, G. (2003). **Comics in Education**. Retrieved January 7th 2015, from <http://www.humblecomics.com/comic-sedu/index.html>

Gee, S. (1997). Teaching writing a genre-based approach. **Review of English Language Teaching** 62, 24-40.

Dardess, G. (1995) Review : Bringing comic books to class. **College English**, 57(2), 213-222.

Liu, J. (2004). Effects of comic strips on L2 learners' reading comprehension. **TESOL Quarterly**, 38(2), 225-243.

Marsh, R. (1978). Teaching French with the comics. **The French Review**, 51(6), 777-785.

Nigay, T. (n.d.). **The strength of comics in teaching English**. Retrieved January 7th 2015, from <http://www.natek.freenet.kz/texts/nigay.rtf>

Parsons, J., & Smith, K. (1993). **Using comic books to teach**. Retrieved January 7th 2015, from <http://eric.ed.gov/ERICWebPortal/contentdelivery/servlet/ERICServlet?accno=ED363892>